

LEGE nr. 136 din 29 decembrie 1995

privind asigurările și reasigurările în România

EMITENT • PARLAMENTUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 303 din 30 decembrie 1995

Data intrării în vigoare 01-02-1996

Abrogat de Articolul 40, Capitolul XIV din ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 54 din 14 septembrie 2016 la data 19-09-2016

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Capitolul I Dispoziții generale

Articolul 1

În România, activitatea de asigurare se desfășoară sub forma asigurărilor facultative și obligatorii, precum și a operațiunilor de reasigurare, de societăți comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și societăți de reasigurare, denumite în continuare asigurători, respectiv reasigurători.

Articolul 2

În asigurarea facultativă raporturile dintre asigurat și asigurator, precum și drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de asigurare.

Articolul 3

În asigurarea obligatorie raporturile dintre asigurat și asigurator, drepturile și obligațiile fiecărei părți sunt stabilite prin prezenta lege.

Articolul 4

Este obligatorie asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule.

Articolul 5

Asigurarea obligatorie se practică numai de asigurătorii autorizați de Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare.

Asigurătorii care au primit autorizarea prevăzută la alineatul precedent au obligația să realizeze asigurarea, eliberând un înscris probator al asigurării.

Articolul 6

Operațiunile de reasigurare completează activitatea de asigurare prin cedarea și primirea unor riscuri pe piața internă și internațională de asigurări.

Cedarea în reasigurare pe piața internațională se va face numai în măsura în care riscurile care fac obiectul reasigurării nu pot fi plasate pe piața internă.

În operațiunile de reasigurare, raporturile dintre reasigurat și reasigurător, drepturile și obligațiile fiecărei părți se stabilesc prin contractul de reasigurare.

Articolul 7

Persoanele fizice și juridice române încheie contractele de asigurare cu societăți stabilite în România, cu excepția cazurilor în care asigurările solicitate nu se practică pe piața internă.

Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare face publică lista societăților autorizate să funcționeze în România și felurile de asigurări practicate.

Articolul 8

Constatarea producerii riscurilor asigurate, evaluarea pagubelor, stabilirea și plata despăgubirilor și a sumelor asigurate se efectuează în condițiile legii, pentru asigurările obligatorii sau ale contractului de asigurare, în cazul asigurărilor facultative.

Capitolul II Contractul de asigurare

Secțiunea 1

Încheierea contractului. Drepturi și obligații

Articolul 9

Prin contractul de asigurare, asiguratul se obligă să plătească o primă asigurătorului, iar acesta se obligă ca, la producerea unui anumit risc, să plătească asiguratului sau beneficiarului despăgubirea sau suma asigurată, denumită în continuare indemnizație, în limitele și termenele convenite.

Articolul 10

Contractul de asigurare se încheie în forma scrisă și va cuprinde:

- numele sau denumirea, domiciliul sau sediul părților contractante;
- obiectul asigurării: bunuri, persoane și răspundere civilă;
- riscurile ce se asigura;
- momentul începerii și cel al încetării răspunderii asigurătorului;
- primele de asigurare;
- sumele asigurate;
- alte elemente care stabilesc drepturile și obligațiile părților.

Contractul de asigurare nu se poate dovedi prin martori, chiar dacă există un început de dovadă scrisă.

Articolul 11

Dovada încheierii contractului de asigurare rezulta și din emiterea și trimiterea unui document de asigurare, cum ar fi polița sau certificatul, cererea de plată a primei ori din înscrisul prin care se manifesta voința asigurătorului de a încheia contractul.

Articolul 12

Documentul de asigurare poate fi, după caz, nominal, la ordin sau la purtător.

Articolul 13

Persoana care urmează să încheie asigurarea este obligată să răspundă în scris la întrebările formulate de asigurator, cu privire la împrejurările esențiale referitoare la risc, pe care le cunoaște.

Dacă împrejurările esențiale privind riscul se modifica în cursul executării contractului, asiguratul este obligat să comunice în scris asigurătorului schimbarea.

Articolul 14

Dacă, înainte de a începe obligația asigurătorului, riscul asigurat s-a produs sau producerea lui a devenit imposibilă, precum și în cazul în care, după începerea obligației asigurătorului, producerea riscului asigurat a devenit imposibilă, contractul se reziliază de drept.

Articolul 15

Plata primelor se face la sediul asigurătorului sau al împuterniciților săi, în lipsa unei alte clauze înscrise în contractul de asigurare, stabilită între părți.

Articolul 16

Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind polița de asigurare, chitanța, dispoziția de plată sau alt document probator al plății.

Articolul 17

Dacă nu s-a convenit altfel, contractul de asigurare se reziliază în cazul în care sumele datorate de asigurat, cu titlu de primă, nu sunt plătite în termenul prevăzut în contractul de asigurare.

Articolul 18

Asigurătorul are dreptul de a compensa primele ce i se datorează până la sfârșitul anului de asigurare, în temeiul oricărui contract, cu orice indemnizație cuvenită asiguratului sau beneficiarului.

Articolul 19

Asiguratul este obligat să comunice asigurătorului producerea riscului asigurat, în termenul prevăzut în contractul de asigurare.

În caz de neîndeplinire a obligației prevăzute la alineatul precedent asigurătorul are dreptul să refuze plata indemnizației, dacă din acest motiv nu a putut determina cauza producerii evenimentului asigurat și întinderea pagubei.

Articolul 20

În cazurile stabilite prin contractul de asigurare, în asigurările de bunuri și de răspundere civilă, asigurătorul nu datorează indemnizație, dacă riscul asigurat a fost produs cu intenție de către asigurat sau către beneficiar ori de către un membru din conducerea persoanei juridice asigurate, care lucrează în această calitate.

Dispozițiile alineatului precedent se aplică, dacă părțile convin, și în cazul în care riscul asigurat a fost produs de către:

- a) persoanele fizice majore care, în mod statornic, locuiesc și gospodăresc împreună cu asiguratul sau beneficiarul;
- b) prepușii asiguratului sau ai beneficiarului.

Articolul 21

În cazul în care contractul de asigurare este modificat, prin acordul părților, denunțat ori este reziliat, plata ori, după caz, restituirea primelor se va face conform contractului de asigurare sau hotărârii judecătorești.

Articolul 22

În limitele indemnizației plătite în asigurările de bunuri și de răspundere civilă, asigurătorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării contra celor răspunzători de producerea pagubei.

Asiguratul răspunde de prejudiciile aduse asigurătorului prin acte care ar împiedica realizarea dreptului prevăzut la alineatul precedent.

Asigurătorul poate renunța, în totalitate sau în parte, la exercitarea dreptului prevăzut la alin. 1, conform contractului de asigurare, cu excepția cazului când paguba a fost produsă cu intenție.

Articolul 23

Asigurătorul poate opune titularului sau deținătorului documentului de asigurare ori terțului sau beneficiarului, care invocă drepturi derivând din acesta, toate excepțiile care sunt opozabile contractului inițial.

Secțiunea a 2-a Asigurarea de bunuri

Articolul 24

În asigurarea de bunuri, asigurătorul se obligă ca la producerea riscului asigurat să plătească asiguratului, beneficiarului desemnat sau celor în drept o despăgubire.

Articolul 25

Asiguratul trebuie să aibă un interes cu privire la bunul asigurat.

Articolul 26

Asiguratul este obligat să întrețină bunul asigurat în bune condiții și în conformitate cu dispozițiile legale, în scopul prevenirii producerii riscului asigurat.

Asigurătorul are dreptul să verifice modul în care bunul asigurat este întreținut.

În cazurile prevăzute în condițiile de asigurare, la producerea riscului, asiguratul este obligat să ia, pe seama asigurătorului și în cadrul sumei la care s-a făcut asigurarea, potrivit cu împrejurările, măsuri pentru limitarea pagubelor.

Articolul 27

Despăgubirile ce se plătesc de asigurator se stabilesc în funcție de starea bunului din momentul producerii riscului asigurat.

Despăgubirile nu pot depăși valoarea bunului din momentul producerii riscului asigurat, cuantumul pagubei și nici suma la care s-a făcut asigurarea, dacă nu s-a prevăzut altfel în contractul de asigurare.

În contractul de asigurare poate fi stipulată o clauză conform căreia asiguratul rămâne propriul sau asigurator pentru o franșiză sau o sumă determinată care nu se despăgubește de către asigurator.

Articolul 28

În cazul în care contractul de asigurare s-a încheiat pentru o sumă asigurată, inferioară valorii bunului, despăgubirea cuvenită se reduce corespunzător raportului dintre suma prevăzută în contract și valoarea bunului, dacă nu s-a convenit altfel prin contract.

Articolul 29

În cazul existenței mai multor asigurări încheiate pentru același bun, fiecare asigurator este obligat la plată, proporțional cu suma asigurată și până la concurența acesteia, fără ca asiguratul să poată încasa o despăgubire mai mare decât prejudiciul efectiv, consecința directă a riscului.

Asiguratul are obligația să declare existența altor asigurări pentru același bun la asigurători diferiți, atât la încheierea contractului de asigurare, cât și pe parcursul executării acestuia.

Articolul 30

În lipsa de prevedere contrară în contractul de asigurare, în cazul în care bunul asigurat este înstrăinat, contractul de asigurare se reziliază.

Secțiunea a 3-a Asigurarea de persoane

Articolul 31

În asigurarea de persoane, asigurătorul se obligă ca, la producerea riscului asigurat, să plătească o sumă asigurată.

Asigurarea în vederea unui risc privind o altă persoană decât aceea care a încheiat contractul de asigurare se poate încheia potrivit contractului de asigurare.

Articolul 32

Suma asigurată se plătește asiguratului sau beneficiarului desemnat de acesta. În cazul decesului asiguratului, dacă nu s-a desemnat un beneficiar, suma asigurată se plătește moștenitorilor asiguratului, în calitate de beneficiar.

Articolul 33

Desemnarea beneficiarului se poate face fie la încheierea contractului, fie în cursul executării acestuia, prin declarația scrisă comunicată asiguratorului ori prin testament.

Înlocuirea sau revocarea beneficiarului se poate face oricând în cursul executării contractului, în modul prevăzut la alineatul precedent.

Articolul 34

Dacă asiguratul nu a dispus altfel, atunci când sunt mai mulți beneficiari desemnați, aceștia au drepturi egale asupra sumei asigurate.

Articolul 35

Asiguratorul nu datorează suma asigurată, dacă riscul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului în termen de 2 ani de la încheierea contractului de asigurare ori prin comiterea cu intenție de către asigurat ori beneficiar a unor fapte grave prevăzute în contractul de asigurare.

Dacă un beneficiar a produs intenționat decesul asiguratului, suma asigurată se plătește celorlalți beneficiari desemnați sau moștenitorilor.

Articolul 36

În asigurările la care se constituie rezerve de prime, asiguratul poate să înceteze plata primelor cu dreptul de a menține contractul la o sumă asigurată redusă sau de a-l rezilia, solicitând restituirea rezervei constituite, conform contractului de asigurare.

Articolul 37

Asiguratul poate să ceară repunerea în vigoare a asigurării la care se constituie rezerva de prime, în cazurile prevăzute în contractul de asigurare.

Articolul 38

Suma asigurată se datorează, independent de sumele convenite asiguratului sau beneficiarului, din asigurările sociale, de repararea prejudiciului de către cei răspunzători de producerea, precum și de sumele primite de la asigurator în temeiul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagubele produse prin accidente de autovehicule.

Creditorii asiguratului nu au dreptul să urmărească suma asigurată convenită beneficiarului.

Articolul 39

Prin contractul de asigurare se poate prevedea ca sumele asigurate să fie plătite asiguraților pe baza de amortizare sau în alte modalități.

Articolul 40

Drepturile asiguraților asupra sumelor rezultând din rezerva de prime ce se constituie la asigurările de persoane pentru obligații de plată scadente în viitor nu sunt supuse prescripției.

Secțiunea a 4-a **Asigurarea de răspundere civilă**

Articolul 41

În asigurarea de răspundere civilă, asiguratorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în baza legii față de terțele persoane pagubite și pentru cheltuielile făcute de asigurat în procesul civil.

Prin contractul de asigurare se poate cuprinde în asigurare și răspunderea civilă a altor persoane decât a celei care a încheiat contractul.

Articolul 42

Drepturile persoanelor pagubite se vor exercita împotriva celor răspunzători de producerea pagubei.

Asiguratorul poate fi chemat în judecată de persoanele pagubite în limitele obligațiilor ce-i revin acestuia din contractul de asigurare.

Articolul 43

Despăgubirea se stabilește pe baza convenției dintre asigurat, persoana pagubită și asigurator, potrivit contractului de asigurare ori prin hotărâre judecătorească.

Pentru stabilirea despăgubirii, în cazul evenimentelor petrecute pe teritoriul României, părțile sunt obligate, dacă nu ajung la înțelegere, să supună litigiul soluționării unui organ de jurisdicție român.

Articolul 44

Asigurătorul plătește despăgubirea nemijlocit celui păgubit în măsura în care acesta nu a fost despăgubit de asigurat, despăgubire ce nu poate fi urmărită de creditorii asiguratului.
Despăgubirea se plătește asiguratului în cazul în care acesta dovedește că a despăgubit pe cel păgubit.

Secțiunea a 5-a Alte asigurări

Articolul 45

Dispozițiile prezentului capitol se aplică și în cazul încheierii altor asigurări, în măsura în care, prin lege sau prin acorduri internaționale la care România este parte, nu se prevede altfel.

Secțiunea a 6-a Reasigurarea

Articolul 46

Prin reasigurare:

- a) asigurătorul, în calitate de reasigurător, primește prime de reasigurare, în schimbul cărora contribuie, potrivit obligațiilor preluate, la suportarea indemnizațiilor pe care reasiguratul le plătește la producerea riscului care a făcut obiectul reasigurării;
- b) asigurătorul, în calitate de reasigurat, cedează prime de reasigurare, în schimbul cărora reasiguratorul contribuie, potrivit obligațiilor preluate, la suportarea indemnizațiilor pe care reasiguratul le plătește la producerea riscului care a făcut obiectul reasigurării.

Articolul 47

Reasigurarea nu stinge obligațiile asigurătorului și nu stabilește nici un raport juridic între asigurat și reasigurător.

Capitolul III

Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule

Articolul 48

Persoanele fizice și cele juridice, care dețin autovehicule supuse înmatriculării în România, sunt obligate să le asigure pentru cazurile de răspundere civilă ca urmare a pagubelor produse prin accidente de autovehicule pe teritoriul României.

Persoanele care intra pe teritoriul României cu autovehicule înmatriculate în străinătate se consideră asigurate, în condițiile prezentei legi, dacă îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

- a) poseda documentele internaționale de asigurare valabile pe teritoriul României;
- b) numărul de înmatriculare atesta existența asigurării potrivit convenției bilaterale încheiate între Biroul asigurătorilor de autovehicule din România și Biroul asigurătorilor de autovehicule din țara de origine.

Fac excepție de la dispozițiile prezentului articol persoanele fizice și juridice, pe timpul utilizării autovehiculelor pentru cursele de întreceri, raliuri sau antrenamente, care se pot asigura facultativ pentru astfel de riscuri.

Articolul 49

Asigurătorul acordă despăgubiri pentru prejudiciile de care asigurații răspund, în baza legii, față de terțe persoane păgubite prin accidente de autovehicule, precum și pentru cheltuielile făcute de asigurați în procesul civil.

Despăgubirile se acordă indiferent de locul în care au fost produse accidentele de autovehicule, atât în timpul mersului, cât și în timpul staționării.

Despăgubirile se plătesc și pentru pagubele produse de existența sau funcționarea instalațiilor montate pe autovehicule, precum și pentru pagubele produse de remorci ori atașe.

Articolul 50

Despăgubirile se acordă pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de dezdăunare și cheltuieli de judecată persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, precum și prin avarierea sau distrugerea de bunuri.

În caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile se acordă pentru persoanele aflate în afară autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru persoanele aflate în acel autovehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu deținătorul autovehiculului respectiv.

Pentru avarierea sau distrugerea bunurilor, despăgubirile se acordă pentru bunurile aflate în afară autovehiculului care a produs accidentul, iar pentru bunurile aflate în acel autovehicul, numai dacă acestea nu erau transportate în baza unui raport contractual existent cu deținătorul autovehiculului respectiv, precum și dacă nu aparțineau deținătorului ori conducătorului autovehiculului, răspunzător de producerea accidentului.

Articolul 51

Despăgubirile, astfel cum sunt prevăzute la art. 49 și 50, se acordă și în cazul în care cel care conducea autovehiculul, răspunzător de producerea accidentului, este o altă persoană decât asiguratul.

Despăgubirile se plătesc și atunci când persoanele pagubite nu au domiciliul, reședința sau sediul în România.

În caz de vătămare corporală sau deces al unei persoane ori de avariere sau distrugere de bunuri, se acordă despăgubiri dacă autovehiculul care a produs accidentul este identificat și asigurat, chiar dacă autorul accidentului a rămas neidentificat.

Articolul 52

În cazul în care, pentru același deținător de autovehicul, la data producerii accidentului există mai multe asigurări valabile, despăgubirea se suportă în părți egale de către toți asiguratorii.

Asiguratul are obligația de a informa asiguratorul despre încheierea unor astfel de asigurări cu alți asiguratori.

Articolul 53

Nivelul primelor de asigurare, limita maximă a despăgubirilor de asigurare, termenele de plată, sancțiunile și alte elemente cu privire la aplicarea asigurării se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor.

Articolul 54

Despăgubirile se stabilesc pe baza convenției dintre asigurat, persoana pagubită și asigurator ori, în cazul în care nu s-a realizat înțelegerea, prin hotărâre judecătorească pronunțată în România.

În cazurile în care despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58, convenția prevăzută la alin. 1 poate fi încheiată și de către conducătorul autovehiculului răspunzător de producerea accidentului, altul decât asiguratul.

Convenția încheiată numai între asigurat și persoana pagubită, urmată de o hotărâre judecătorească de expedient, care consfințește tranzacția acestora, nu-l obligă pe asigurator la plată.

În cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, asigurații sunt obligați să se apere în proces. Citarea în proces a asiguratorului este obligatorie.

Articolul 55

Despăgubirile se plătesc de către asigurator nemijlocit persoanelor fizice sau juridice pagubite, în măsura în care acestea nu au fost despăgubite de asigurat.

Despăgubirile nu pot fi urmărite de creditorii asiguratului.

Despăgubirile se plătesc asiguraților, dacă aceștia dovedesc că au despăgubit pe cei pagubiți și despăgubirile nu urmează să fie recuperate potrivit prevederilor art. 58.

Articolul 56

Persoanele care folosesc pe teritoriul României autovehicule înmatriculate în străinătate și nu sunt asigurate în străinătate, potrivit prevederilor art. 48 alin. 2, sau ale căror asigurări expira în timpul aflării pe teritoriul României, datorează primele de asigurare, corespunzător perioadei de la intrarea, respectiv expirarea valabilității asigurării, până la ieșirea autovehiculului din țară.

La intrarea și ieșirea din țară, organele poliției de frontieră de la punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României vor controla documentele de asigurare și vor solicita deținătorului autovehiculului dovada plății primei de asigurare datorate.

Persoanele neasigurate, care nu pot face, la control, dovada asigurării ori a plății acesteia, vor fi îndrumate să achite primele datorate la organele de la punctul de control, desemnate în acest scop.

Articolul 57

Drepturile persoanelor pagubite prin producerea accidentelor de autovehicule se exercită împotriva celor răspunzători de producerea pagubei. Aceste drepturi se pot exercita și direct împotriva asiguratorului de răspundere civilă, în limitele obligației acestuia, stabilită în prezentul capitol, cu citarea obligatorie a celui răspunzător de producerea pagubei.

Drepturile persoanelor pagubite prin accidente produse de autovehiculele deținute de persoane asigurate în străinătate se exercită împotriva asiguratorului prin Biroul asiguratorilor de autovehicule din România, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 48 alin. 2.

Articolul 58

Asiguratorul recuperează sumele plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei, în următoarele cazuri:

- a)** accidentul a fost produs cu intenție;
- b)** accidentul a fost produs în timpul comiterii unor fapte incriminate de dispozițiile legale privind circulația pe drumurile publice ca infracțiuni săvârșite cu intenție, chiar dacă aceste fapte nu s-au produs pe astfel de drumuri sau în timpul comiterii altor infracțiuni săvârșite cu intenție;

c) accidentul a fost produs în timpul când autorul infracțiunii săvârșite cu intenție încearcă să se sustragă de la urmărire;

d) persoana răspunzătoare de producerea pagubei a condus autovehiculul fără consimțământul asiguratului.

Articolul 59

Asigurații sau reprezentanții acestora sunt obligați să înștiințeze în scris asiguratorul despre producerea evenimentului asigurat în termen de 4 zile lucrătoare de la data acestuia, cu excepția cazurilor de forță majoră în care termenul de 4 zile lucrătoare începe de la data încetării acestora.

Capitolul IV Fonduri de protecție

Articolul 60

În vederea protejării asiguraților, prin contribuția asiguratorilor, se constituie Fondul de protejare a asiguraților destinat plăților de despăgubiri și sume asigurate în caz de faliment al societăților comerciale din domeniul asigurărilor.

Fondul se va constitui și se va administra de către Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din Ministerul Finanțelor, care va stabili anual o cotă procentuală ce se va aplica asupra volumului de prime brute încasate de societățile de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare și va elabora norme privind utilizarea acestuia.

Articolul 61

În vederea protejării victimelor accidentelor de circulație auto, soldate cu vătămări corporale sau decese, în care autorul a rămas neidentificat și autovehiculul este neasigurat, se constituie Fondul de protecție a victimelor străzii. Acest fond se va constitui și se va administra de către Biroul asiguratorilor de autovehicule, care va stabili o cotă procentuală ce se va aplica asupra volumului de prime brute încasate pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto de către societățile autorizate și va elabora norme privind utilizarea fondului, cu avizul Ministerului Finanțelor.

Capitolul V Sancțiuni

Articolul 62

Pentru neplata la termen a sumelor destinate fondurilor constituite conform art. 60 și 61 se calculează majorări de întârziere, conform normelor elaborate de către Ministerul Finanțelor. Majorările de întârziere vor fi virate în contul fondurilor respective.

În cazul repetării faptei de la alin. 1 se poate lua și măsura suspendării activității, de până la un an.

Articolul 63

Refuzul societății comerciale autorizate de a încheia asigurarea obligatorie, la cererea asiguratului, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 2.000.000 lei, putându-se lua și măsura suspendării activității, pe o perioadă de până la un an.

Articolul 64

Încălcarea de către persoanele fizice și juridice a obligației de asigurare prevăzute la art. 48 și 56 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 200.000 lei și cu reținerea certificatului de înmatriculare a autovehiculului, până la prezentarea documentului privind încheierea asigurării.

Articolul 65

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 63 din prezenta lege se fac de către personalul de specialitate din Ministerul Finanțelor, împuternicit în acest scop, iar cele prevăzute la art. 64, de către ofițerii și subofițerii de poliție.

Articolul 66

Pentru măsura de suspendare a activității societății comerciale, prevăzută la art. 63, și, respectiv, de reținere a certificatului de înmatriculare, prevăzută la art. 64, contestația se va depune la instanțele de judecată competente, potrivit legii.

Articolul 67

Nivelul amenzilor de la art. 63 și 64 se va actualiza prin hotărâri ale Guvernului, în corelație cu indicii de inflație.

Articolul 68

Reglementarea privind contravențiile prevăzute la art. 63 și 64 se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

Capitolul VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Articolul 69

Organele de poliție, unitățile de pompieri și celelalte autorități publice competente să constate și să cerceteze accidentele de autovehicule sau alte evenimente, după caz, vor comunica, la cererea asigurătorilor, actele și datele cu privire la cauzele și împrejurările producerii riscurilor asigurate și la pagubele provocate în vederea stabilirii și plății de către asigurători a despăgubirilor și a sumelor asigurate.

Articolul 70

Prezenta lege intra în vigoare începând cu data de 1 februarie 1996.

Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abroga: Titlul XIII, Cartea I "Despre contractul de asigurare", din Codul comercial, [Decretul nr. 471/1971](#) cu privire la asigurările de stat, republicat în 1988, [Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1.715/1971](#) pentru stabilirea unor măsuri în executarea [Decretului nr. 471/1971](#), [Hotărârea Guvernului nr. 387/1990](#) privind unele măsuri în legătură cu asigurarea autovehiculelor, precum și orice alte dispoziții contrare.

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în ședința din 21 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN
